

GŁOS RADOMSKI

„Dziennik społeczny, polityczny i literacki poświęcony głównie sprawom Ziemi Radomskiej.

Prenumerata w Radomiu wynosi:

Miesięcznie 3 k. 70 h.
Z odnośnieniem do domu . 4 k. 70 h.

Na prowincji z przesyłką pocztową:

Miesięcznie 4 k. 70 h.

Adres Redakcji i Administracji: ulica Lubelska № 46, dom Hempla.

Redakcja otwarta od 12 do 1 i od 6 do 7 po poł. Administracja od 9 do 1 i od 3 do 6 po poł.

Rękopisów niezatrzeżonych Redakcja nie zwraca.

Numer pojedynczy 24 halercze.

Głos Radomski nabywać i prenumerować można we wszystkich Księgarniach, w Sklepie spożywczym p. Władysławy Adamskiej, Lubelska № 72; w Składach Win i Towarów Kolonjalnych: M. Paschalskiego, ulica Warszawska; Grajnera, ulica Skaryszewska № 16; J. Nitkowskiego, róg ul. Długiej i Szerokiej.

Cena ogłoszeń:

Na I str. wiersz garmontowy 2 k. — h.
„ III „ „ petitowy . 1 „ 20 „
„ IV „ „ „ — „ 60 „
Drobne za wyraz — „ 20 „

**CKINO Y
GZARY.**

Tylko przez 4 dni! Począwszy od czwartku 27 czerwca 1918 roku.
O posąg króla

nieporównany pod względem treści i wykonania dramat życiowy w 4-ch wielkich częściach ze złotej serji „Nordisk” z nieporównanym w głównej roli HARRISONEM.

**JULJAN
MIECZNIKOWSKI**
RADOM.

WELNIANE
POLECA: JEDWABNE
BAWELNIANE WYROBY
PRZYJMUJE FUTRA NA PRZECHOWANIE.

Wydawnictwa Kijowskiej Rady Okręgowej

polskich towarzystw pomocy ofiarom wojny
SROKOWSKI — Zarys geografji fizycznej ziem polsko - litewsko - ruskich.
KORZON — Historia Polski, wyd. nadzwyczajne poleca Księgarnia

Edward Suchański w Radomiu.

2-a LOTERJA KLASYCZNA

na rzecz towarzystw kulturalno-oświatowych.

== GŁÓWNA WYGRANA 350.000 Mk. ==

Ciągnięcie III-iej klasy 4 i 5 lipca 1918 r.

Zarząd Warszawa, Królewska 23.

Losy są do nabycia w księgarni „Djament” Lubelska 14.

Telegramy „Głosu Rad.”

Południowo-Wschodnia.

(Tel. e. i k. Biur. Koresp.).

WIEN, 27 czerwca. Donoszą urzędownie:

Czynność potyczkowa na frontach na zachód od Adygi była w ostatnich dniach znown żywszą.

Na grzbiecie Zugna odparliśmy natarcia przygotowane gwałtownym ogniem działowym wśród ciężkich strat nieprzyjacielskich. Na płaskowyżu Asiago i między Brentą i Piawą przebiegł wczorajszy dzień znacznie spokojniej. Zacięty bój z 24 b. m zakończył się dla Włochów zupełnym niepowodzeniem, które najlepiej wynika z tego, że na obszarach, o które toczyła się zacięta walka na Monte Asolone i Monte Petrica — oddziały nasze ścigające nieprzyjaciela oparowały znaczne odcinki w jego najprzedniejszych liniach. Tak więc dzięki dzielności i ochocemu uderzeniu naszych wojsk walczących z niewzruszoną siłą bojową, rozbiły się wszystkie włoski wysiłki celem odzyskania terenu straconego dnia 15 czerwca.

Na linii grupy wojsk marszałka polnego Boroewica bez szczególnych wydarzeń.

Szef sztabu jeneralnego.

Zachodnia.

(Tel. e. i k. Biur. Koresp.).

BERLIN, 27 czerwca. Urzędownie z wielkiej kwatery głównej.

Na południe od Scarpy zaatakowali dzisiaj Anglicy kilku kompanjami w szerokich odcinkach. Koło Fonchy i Neuville-Vitasse zostali w kontrnatarciu odparci. W sąsiednich odcinkach rozbiły się ich natarcia w naszym ogniu. Wieczorem ożyła czynność artyleryjska prawie na całym froncie. Między Arras i Albert i z obu stron Sommy była także w nocy żywa. Nieprzyjaciel ruszał wielokrotnie z silnymi wywiadami. Został on odparty i pozostał w jenców w naszych rękach.

Pierwszy jenerał-kwatermistrz Ludendorf.

Konferencje z Kołem Polskim.

(Tel. e. i k. Biur. Koresp.).

WIEN, 27 czerwca. „Polnische Nachrichten” donoszą, że minister rolnictwa hr. Sylva Tarouca odbył po południu z prezydjum Koła polskiego kon-

ferencję w sprawie sytuacji parlamentarnej, przyczem prezes Koła polskiego dr. Tertil uzasadniał szczegółowo stanowisko parlamentarnego Koła polskiego. Na konferencji był także obecny dr. Twardowski. W kierujących kołach politycznych zapatrują się pomyślnie na załatwienie parlamentarnej sytuacji.

Anglicy nie wycofują się z terytorjów rosyjskich.

(Tel. e. i k. Biur. Koresp.).

SZTOKHOLM, 27 czerwca. „Svenska Dagbladet” donosi prywatnie, że poseł angielski w Moskwie zawiadomił rząd Sowieców, iż nie jest w stanie spełnić żądania w sprawie wycofania wojsk angielskich i okrętów wojennych z terytorjów rosyjskich, dopóki rząd Sowieców nie będzie w stanie bronić tak własnych interesów, jak i interesów koalicji przed Niemcami.

Akcja podatkowa na rzecz „Funduszu Kresowego”.

Wybitny udział w poparciu finansowym „Straży Kresowej” wzięło do tej pory Lubelskie, Warszawa i Galicja. Najsilniej ofiarnością ujawniła się w Lubelskim, gdzie, oprócz ofiar i składek jednostek, wprowadzono, dzięki inicjatywie związków ziemian, podatek od ziem. Do tej pory podatek zapłacili ziemianie z pow. Lubelskiego, Lubartowskiego i Chełmskiego. W toku jest także akcja składowa w innych powiatach ziemi Lubelskiej; wogóle stwierdzić trzeba, że ziemiaństwo lubelskie wzięło do serca sprawę naszych kresów wschodnich, wykazało dla tej sprawy dużo do zrozumienia i pośpieszyło z wydatną ofiarnością.

Z przykrością natomiast trzeba stwierdzić, że powiaty na lewym brzegu Wisły (Radomskie, Kieleckie, Piotrkowskie) niewiele do tej pory dla kresów zrobiły. Wprawdzie i tu w poszczególnych środowiskach ujawniła się ofiarnością społeczeństwa, była ona jednak sporadyczna, nie ujęta została w obowiązujące normy i nie objęła wszystkich.

Mamy jednak nadzieję, że Związki Ziemian nie prześlą tak ważnej sprawy i za przykładem Ziemiańskich Związków Lubelskich opodatkują Ziemian i u nas. Wspomoga w ten sposób instytucję, która dziś już olbrzymią rolę odgrywa na kresach wschodnich i okazała się niezbędną dla naszego życia narodowego na kresach.

Wślad za ziemiaństwem opodatkowuje się na rzecz „Funduszu Kresowego” przemysł i handel

Jako normę przyjęto 50 procent od opłacanego rocznie patentu. Jest to suma tak minimalna, że napewno zbytnio nie obciążą naszego handlu i przemysłu.

To też i w stosunku do pp. przemysłowców i kupców wyrazić musimy nadzieję, że i oni przychylią się do takiego podatku i pośpieszą z pomocą finansową pracy narodowej na kresach.

Przed nowym uderzeniem.

Uderzenie od strony lądu i morza.

Sytuacja na froncie włoskim, która — jak to trzeba wnosić z komunikatów urzędowych — nie jest pomyślna dla armji austriackiej, skłoniła widocznie Niemców do tym szybszego uderzenia na Zachodzie, aby takim sposobem odejść zagrożony w tej chwili front włoski. Francuscy krytycy uprzedzają przed nowym zamachem, przyczem jednomyślnie oświadczają, że tym razem nie należy się dać zajęć niespodziankom. Rezerwy powinny znajdować się stale na miejscach, z których możnaby pchnąć je bez trudności na punkty zagrożone. Jak twierdzi depesza Havafa, rzeczoznawcy dzienników paryskich sądzą, że wzmożona działalność na froncie angielskim pozwala przewidywać tym razem poważne zajście na froncie angielskim. „Homme Libre” uważa za rzecz pewną, że uderzenie nastąpi ze strony grupy wojska następcy tronu bawarskiego.

„Eeho de Paris” donosi, że należy się liczyć z nowymi atakami nieprzyjaciela, mianowicie w okolicy Montdidier i Chateau Thierry.

Ma to być czwarta ofenzywa z racji której dokonywane jest nowe przesunięcie wojsk. Z wielu jednak okoliczności wnosić trzeba, że rezultat jej nie będzie zgola rozstrzygający...

Jednocześnie z neutralnej zagranicy donoszą, że wedle wiadomości, podanej przez paryski „Jornal”, rządy koalicji liczą się z ewentualnością wielkiej wyprawy morskiej ku wybrzeżom Anglii, a floty austro-węgierskiej przeciw Włochom, a w szczególności na Brindisi.

Uderzenie więc ma być wymierzone z dwóch stron.

Sprawy polskie.

O kompromis.

„Kurjer Polski” donosi, że w kołach poselskich utrzymuje się przekonanie, że nie jest wykluczone zawarcie kompromisu pomiędzy obozem aktywistów, a klubem Międzypartyjnym w sprawie wspólnej formy przejścia do porządku dziennego, po złożeniu exposé rządu. W formie tej Rada Stanu zastrzegłaby sobie prawo dyskusji nad oświadczeniem rządu na czas późniejszy.

W klubie Międzypartyjnym grupa posłów, reprezentująca Polską Partję Postępową i polskie Zjednoczenia Narodowe opowiedzieli się podobno przeciwko wspólnej formule, nie dopuszczającej dyskusji politycznej na plenum Rady Stanu.

